

Finanzministeren (Estrup): Jeg maa bede det høje Thing om at betragte og behandle dette Lovforslag som ikke staaende i nogen Forbindelse med de større Stattelove, som ere forelagte af Regjeringen, og som endnu ikke ere komne her til Thinget. Jeg skal ophjse det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) om, at Beslutningen om at fremkomme med et Lovforslag som dette var tagen førend Beslutningen om at fremkomme med de store Stattelove. Jeg ser heller ikke rettere, end at der ikke med Væghed skal kunne findes nogen virkelig Forbindelse mellem dette Lovforslag og Lovforslaget om en betydelig Forhøielse af Brændevinsafgiften. Ganske vist kunde man sige, at naar Afgiften af Brændevinsbrænding bliver forhøiet meget betydelig, saa vil selvfølgelig i samme Forhold ogsaa blive forøget den Forstjæl i Bestatningen, der bestaar indtil Aaret 1892, i hvilken Tid Brændevinerne frit kunne vælge mellem Produkts- og Rarrumsbestatning — det indbrømmer jeg. Det kunde altsaa være en Grund til, at naar man havde vedtaget, eller naar man vilde vedtage de større Stattelove, navnlig den meget forøgede Afgift af Brændevinsbrænding, man saa astortede den Termin, indenfor hvilken Brændevinerne frit kunne vælge mellem de to Bestatningsmaader, og dette Lovforslag vilde give en Mulighed for en saadan Afkortning. Dette er den eneste Forbindelse, hvori jeg kan se, at dette Lovforslag i nogen Maade kan sættes med de store Stattelove. Men hvad enten de store Stattelove blive fremmede eller ikke, saa vil jeg dog anbefale det ærede Thing at fremme dette lille Lovforslag, idet det fyldestgjør et uafviseligt Villighedsstrav fra de mindre Brændeviner, at de ikke absolut skulle ophæve deres Virksomhed, naar Terminen er udløbet, fordi deres Brænderi ikke kan indrettes til Produktbestatning efter Reglerne i Lov af 1ste April 1887. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein) havde kun at indvende mod Lovforslaget, foruden at der var et Komma for meget eller for lidt, at man i § 3 havde søgt Bemyndigelse til at disponere over et Beløb af 10,000 Kr. i Stedet for blot at fastsætte i Loven, at Anskaffelsen af Prøvetageren skete paa Statens Regning. Jeg skal tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at derved er man ikke færdig, thi Loven tilsteder jo foruden Anbringelse af Prøvetagere ogsaa den særlige Indretning i Brændevineriet, at Spiritusen opbevares i et lukket Rum, indtil Toldvæsenet kan undersøge baade Kvantitet og Styrkegrad, altsaa en Foranstaltning af meget større Omfang — i alt Fald kan den

være af meget større Omfang — og der er virkelig ikke Grund til, at Staten skulde anstasse disse store Spiritbeholdere til Brændevinerne. Jeg ser ikke rettere, end at dersom man virkelig skulde tillægge det ærede Medlems Indvending nogen Betydning, nemlig at der her er brugt Ordet „Toldbestyrelsen“, maatte den falde bort ved den lille Forandring, at man i Stedet for „Toldbestyrelsen“ sætte „Finanzministeren“. Det vilde være langt korrektere.

Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) formenter, at man maatte søge Lovforslaget ændret saaledes, at man i Stedet for en Bemyndigelse for Toldbestyrelsen til at tilstede Anbringelsen af disse Prøvetagere eller lukkede Beholdere, skulde indføre en Ret for visse Brændeviner til at anstasse og benytte disse Midler, saa vilde en saadan Forandring i mine Tanker være særdeles uegheldig. Det, som man maa anse for at være ønskeligt, er dog utvivlsomt, at Udmaalingen af Produktet og Styrken sker saa vidt muligt overalt paa samme Maade ved den engang autoriserede Maaaler, det saakaldte Siemeste Maaleapparat, og at en Udmaaling af den stætteligtige Spiritus ad anden Vej kun finder Sted der, hvor denne Maaaler ikke lader sig anbringe. Men dette lader sig ikke definere derved, at man giver en Bestemmelse om, at det skal afhænge af, om Brændevineriet er noget større eller mindre, det beror paa samtlige Forhold i Brændevineriet, paa de lokale Forhold, paa Størrelsen af Rummet o. s. v., forskjellige Ting, som det vilde være aldeles umuligt at give et bestemt Udtryk i Loven. Jeg ser ikke rettere, end at man her er i et af de Tilfælde, hvor man nødvendig maa blive staaende ved, at der kan gives en Tilsladelse.

Naar det ærede Medlem, der først havde Ordet, gjentog en Tvivl, der har været udtalt i det andet Thing om, hvorvidt den her foreslaede Prøvetager ogsaa var et paalideligt Redskab, en Maaaler fuldt paalidelig, skal jeg her gjentage, hvad jeg har bemærket i det andet Thing, og hvad jeg iøvrigt tror, er angivet i de Bemærkninger, der følge Lovforslaget, at denne Prøvetager ikke er et aldeles nyt og ukendt Instrument. Den bruges i Tydskland til Udmaaling af Spiritusmængden, og den har været prøvet i længere Tid i danske Brændeviner, og den har vist sig at være fuldstændig paalidelig. Det, man særlig har tvivlet om fra en enkelt Side i Landstinget, var, om ikke Brændevinsbrænderen kunde, naar han vilde, forstyrre Prøvetagerens regelmæssige Arbejde og nødtvungne Angivelser. Dette har jeg søgt